

Sagen og anvist Vejen, men der har været rettet mange indtrængende Opfordringer til Regeringen om at træde støttende til og ved alle Midler søge at bekæmpe dette Samfundsonde. Naar Tuberkulosen virksomt skal bekæmpes, kan det selvfølgelig ikke ske ad det private Initiativs Vej. Staten maa træde til, men det private Initiativ har vist Vejen, og det er kun glædeligt, at vi her ere naaede saa vidt. Som omtalt fra flere Sider, er der jo ad privat Vej oprettet Tuberkulosehospitaller, Kysthospital for kirtelsyge m. m., men naar der virkelig skal udrettes noget godt og nyttigt, maa jo Staten gribe ind.

Som bemærket af det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), er der fra Socialdemokratiets Side rejst en stærk Bevægelse overfor denne Sygdom, der har givet sig Udslag i Adressen fra de centraliserede Sygekasser samme Aar, som Socialdemokratiet indbragte et Forslag om Oprettelse af Statssanatorier. Det maa jo siges, at saadanne Røster have været medvirkende til, at Forslaget om Statsstøtte nu fremkommer. Sagen er jo den, at vort Forslag blev modtaget med en vis Reservation; man erkendte selvfølgelig Sygdommens Færlighed, at den skulde bekæmpes, men den daværende Justitsminister Goos afviste Forslaget som alt for vidtløftigt, alt for bekosteligt for Staten. Forslaget blev dog henvist til et Udvalg, og det resulterede i Nedsættelsen af en Kommission. Nu er der jo i al Almindelighed Anledning til at være mistvivlende overfor Nedsættelse af Kommissioner, men i dette Tilfælde har Kommissionen arbejdet energisk, godt og hurtigt, og det, at dens Resultat fremkom efter en halvandet Aars Forløb, maa man takke de Mænd for, der have arbejdet saa energisk paa Sagen. De have haft en Følelse af, at denne Sag maatte fremmes hurtigt. Ogsaa den store Dødelighed, som Statistikken jo oplyser om, har medvirket til Sagens Fremme, idet den har sat Skræk i Befolkningen. Oplysningerne have endvidere medført, at Folk i mange Tilfælde ere blevne forsigtige, og jeg vil meget ønske, at saadanne Oplysninger om Sygdommens Karakter og Bekæmpelse ogsaa fremtidig maa gives. Det fremgaar jo ogsaa af Forslagene, at man vil søge ad Oplysningens Vej at gøre Folk bekendte med de sanitære Forhold, der kunne hindre Sygdommen.

Det er meget interessant at gennemgaa Kommissionens Betænkning, den er saa detailleret, som ønskes kan. Den

søger Grundene til Sygdommens Fremkomst og søger at anvise Midler til dens Bekæmpelse. Kommissionen erkender, at Sygdommen i ikke ringe Grad skyldes den Maade, hvorpaa Arbejderne lønnes. Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) kom ind paa dette Spørgsmaal, at Fattigdommen er en Befordrer af Sygdommen, og at Tuberkulosen igen forener sig med Fattigdommen, de to Ting ere uadskillelige. Det er jo beklageligt, at det skal siges, at Sygdommen hærger de fattige Klasser haardest. Sygdommen hviler jo paa og har sin Forudsætning i den Samfundsstilling, hvorunder de leve. Det anføres, at den Arbejder, der fortjener tilstrækkeligt til at kunne bo i en sund og god Lejlighed og kan leve af god og kraftig Mad, er mindre udsat end den Arbejder, der er født og opdraget i fattige Kaar, han er mindre modstandsdygtig overfor Tuberkulosen. Det er gennem Kommissionen ligeledes oplyst, at Sygdommen er tagen betydeligt af i den sidste Menneskealder, og det anføres, at det skyldes forbedrede Livsvilkaar og Forstaaelse af Hygiejnens Betydning. Kommissionen fremdrager de forskellige Grunde, som denne Forbedring skyldes. Meget er der allerede sket saavel ad Lovgivningens Vej som ved de faglige Organisationers ofte meget fortjenstfulde Arbejder. Jeg beder lægge Mærke til, at Kommissionen her giver en Anerkendelse af Organisationernes Arbejde. Det er dog glædeligt en Gang imellem at kunne høre Arbejderpartiets Organisationers Virksomhed officielt anerkendt. Man bliver i Reglen betegnet som et samfundsnedbrydende Parti, der bør bekæmpes paa forskellige Maader, men her er det dog attesteret, at vort Arbejde maa anerkendes. Det er ligeledes attesteret, at Tuberkulosen i de sidste 20 Aar, i den sidste Menneskealder, er aftagen ret betydeligt. Det vides, at det, at Arbejderne herhjemme have begyndt at organisere sig, har været en Spore til, at Arbejdernes Løn er bleven forhøjet og derved deres sociale Stilling betydelig forbedret, hvorved Tuberkulosens Udbredelse hemmes. Denne store Anerkendelse af vore Arbejderorganisationer synes jo ikke at have været følt af Samfundsklassernes bedre Mænd i al Almindelighed. Naar vi Arbejdere gennem vore Organisationer have bestræbt os for at højne vor sociale Stilling, ere vi blevne bekæmpede fra forskellige Sider, direkte eller indirekte. Naar Kommissionen altsaa her siger, at vi have gjort et fortjenstfuldt Arbejde gen-